

Domini, quorum sit merito in historia Iudith ca.
4. viuebat quoque eo tempore sacerdos magnus
Eliachim, vt patet ex Chronologia Nicephori
patriarche Constantino politani, qui enumerans
Pontifices Iudeorū, inter Sobnam, qui fuit Pon-
tífex tempore Ezechia, & Heliacim, qui fuit tem-
pore Iosia, ponit Eliacim, constat autem in-
ter Ezechiam & Iosiam intercessisse Manassem;
conuenit etiam id cum lib. 4. Reg. cap. 18. vbi E-
liachim nominatur inter præcipios sacerdotes;
& magis etiam quadrat cum prophetia Isaiae, cap.
22. vbi prædictum depositio Sobna impuri Pon-
tificis, & exaltatio Eliacim in locum eius.

Præterea facile est hac ratione inuenire tem-
pus illud longissimum pacis, quod fuit tote tem-
pore vita Iudith, & deinceps multis annis. Nam
Manasses initio regni secularis fuit, ac pro-
pterea Deo permittente virtus fuit à Rege Baby-
lonis, qui terrā Iuda deuaftauit, & ipsum Regem
vincitum in Babylonem abduxit: deinde tamen
peccatum suum agnouit, & in patriam remissus
tranquillissimè vixit, vt habeatur lib. 2. Paralipom.
cap. 33.

Ab hac Manasse captiuitate usque ad regnum
Ioaachaz filij Iosia summa pax fuit in terra Iuda,
quantum hoc tempus fuerit Scriptura non indi-
cat, sed facile colliguntur anni LXXII. Nam
Manasses regnauit annos L. V. è quibus accipio
XXXIX. post captiuitatem eius. Constat enim
initio regni eam captiuitatem accidisse, vt etiam
Iosephus annotauit lib. 10. antiquitat. cap. 5. & ve-
diximus paulò antè, annos decimū tertius Regis
Assyriorum & Babyloniorum incidit in annum
Manasse decimū sextū. Annis triginta novem
addendi sunt duo anni, quibus post Manasse re-
gnauit Ammon filius eius 4. Reg. 21. ita erūt XLI.
his addantur anni XXXI. quibus post Ammon
regnauit Iosias 4. Reg. 22. & efficientur LXXII.

Iam hoc idem tempus ostendemus fuisse post
mortem Holofernis usque ad finem vita Iudith.
Iudith vixit usque ad annum centesimum quintum
(si enim intelligi debet quod habetur de
numero annorum Judith in fine libri, ut clariss
colligitur ex Graco textu) ex quibus annis de-
trahendi sunt illi, quos vixit ante occisionem
Holofernis, quos pono fuisse quadraginta. Nam
etsi tempus certum definire non possum, cùm
nullus auctor hoc tradat, potuit tamē ita esse. Ea
enim etate adhuc potuit esse pulcherrima, & indi-
cari ab Assyriis puella propter incredibilem pul-
chritudinem, præfertum quia, vt habetur Iudith 10.
Dominus ei contulerat, non sine nouo miraculo,
quendam eximium splendorem, ut incompar-
abili pulchritudine omnium oculis apparet.
Quanquam etiam naturaliter aliquæ fœminæ ita
conseruant formam corporis, ut quamvis gran-
deq; sint, tamen iuuenç;e iudicentur. Certe Sa-
ra annorum L XV. vel etiam XC. tam iuuenis, &
formosa videbatur, vt quocunq; iret, à Regibus
ad amaret & rapereetur. Vide Gen. 12. & 20. Iam

A igitur si ex annis C V. detrahantur XL. supererūt
L X V. anni continuæ pacis usque ad mortem Iu-
dith; quibus addo alios septem, vt illud etiam ve-
rum sit, quod additur in libro Iudith, post mor-
tem eius multis annis non fuisse qui perturbaret
Israël. habemus igitur annos L XXII. quos que-
rebamus.

Dices fortasse, Si tempore Regis Manasse cō-
tigit hæc historia, quare in præparatione illa ad
bellum, quæ narratur in hoc libro, nulla fit men-
tio Regis? cur negotium hoc totum tribuitur ma-
gno sacerdoti?

Respondeo, fortasse hoc bellum incidisse in
ipsam captiuitatem Manasse, & idcirco Regis ab-
sente per Pontificem negotia regni procurata
fuisse. fortasse etiam Regis mentio facta non est,
quia non accessit bellum ad ipsam urbem Hieru-
salem, vbi Rex erat.

Quod autem habetur Iudith 4. sacerdotem E-
liachum scriptissime ad omnes Hebreos, & deinde
circumiuisse omnem Israëlem, vt eos ad constan-
tiam hortaretur, non est mirandum. Nam etiam
tempore Ezechia idem Eliachim, quamuis non
dum esset summus sacerdos, nomine regis multa
faciebat, vt patet ex lib. 4. Reg. ca. 18. & Isaiae præ-
dixerat, cap. 22. fore vt Eliachim esset quasi pater
omnium habitantium Hierusalem. Ac tunc præ-
cipue credibile est summa negotia & pericula so-
ciata esse per summum sacerdotem, quando
Rex de captiuitate reversus, & ad Deum serio cō-
uersus erat. Nam eti non est improbabile, adhuc
Regis captiuo bellum hoc gestum: probabilius
tamen videtur, eo iam reverlo gestum esse.

Sed rursum obiicies, colligi ex quinto capite
libri Iudith, bellum hoc Holofernis contra Iu-
dæos gestum esse paulò post redditum ex captiuitate
Babylonica; sic enim legimus: Nam & ante
hos annos iam recesserunt a via, quam dederat illis De-
us, vt ambularent in ea, exterminati sunt prælii à mul-
tis nationibus, & plurimi eorum captivi abducti sunt in
terram non suam, nuper autem reversi ad Dominum
Deum suum, ex dispersione, qua dispersione fuerant, ad-
ducenti sunt, & ascenderunt montana hec omnia, & iter-
rum possident Hierusalem, ubi sunt sancta Sancto-
rum.

Respondeo, non esse intelligendum hunc lo-
cum de captiuitate Babylonica, sed de variis afflitioni-
bus populi Iudeorum, quas variis temporibus à
variis nationibus passus est, sed præcipue de illa
victima, quæ acciderat cùm caperetur Manasses;

Igitur loquitur Scriptura de variis afflictionib;
populi Iudeorum, quas variis temporibus à
variis nationibus passus est, sed præcipue de illa
victima, quæ acciderat cùm caperetur Manasses;